

[Arbejdsministeren.]

arbejdsformidlingskontorerne burde dog efter udvalgets opfattelse udskydes, indtil der var forløbet en rimelig tid efter, at det nye arbejdsformidlingssystem var gennemført. Udvalget henstillede derfor, at arbejdsministeriet senest et år efter gennemførelsen af nyordningen inden for arbejdsformidlingsområdet optog forhandling med såvel arbejdsmarkedets parter som arbejdsløsheds-kasserne om tilmeldingssystemet.

Nyordningen inden for arbejdsformidlingen er gennemført med virkning fra 1. april 1969, og regeringen har derfor optaget forhandling med hovedorganisationerne og arbejdsløsheds-kasserne om det nævnte spørgsmål. Regeringen finder det rigtigt at følge hovedorganisationernes og kassernes enstemmige forslag, hvorefter man ikke på nuværende tidspunkt bør stille forslag om at overføre arbejdsløsheds-kassernes kompetence til arbejdsformidlingskontorerne, men i endnu et par år fortsætte med den bestående ordning, idet der inden for det sidste års tid er tillagt arbejdsformidlingskontorerne betydelige arbejdsopgaver og kontorerne derfor ikke på nuværende tidspunkt bør belastes med yderligere opgaver.

Regeringen anser det dog for vigtigt, at arbejdsformidlingskontorerne kontrol med arbejdsløsheds-kassernes virksomhed på dette område styrkes, og der er derfor stillet forslag om en ændring af lovens § 9, stk. 5, således at arbejdsformidlingskontorerne i tilfælde, hvor en arbejdsløsheds-kasse har anbefalet et medlems kursusdeltagelse, har mulighed for at forelægge afgørelsen for kursusnævnet.

Det andet spørgsmål, der blev behandlet i betænkningen af 1968, var godtgørelsesreglerne. Herom foreslog udvalget, at spørgsmålet om ændringer blev udskudt, idet godtgørelsessystemet er opbygget på grundlag af reglerne om arbejdsløshedsunderstøttelse, og på det tidspunkt, betænkningen blev afgivet, var der nedsat et udvalg med den opgave at overveje ændringer med hensyn til vilkår for og adgang til at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse samt med hensyn til understøttelsens størrelse. Efter at der ved lov af 24. marts 1970 med virkning fra 1. april 1970 er gennemført ændrede regler om arbejdsløshedsunderstøttelse, har regeringen også om dette spørgsmål optaget

forhandlinger med hovedorganisationerne. På grundlag af disse drøftelser fremsættes forslag om en ændret godtgørelsesordning, hvorom jeg skal gøre nogle bemærkninger. Efter de gældende regler ydes godtgørelsen med et beløb, der svarer til dagpengene i arbejdsløsheds-kassen, dog højst $\frac{4}{5}$ af den pågældendes hidtidige indtægt.

For at gøre det økonomisk overkommeligt for personer, der er i beskæftigelse, at ajourføre deres uddannelse, ydes der et tillæg til godtgørelsen til personer, der opfylder visse beskæftigelsesbetingelser, idet de ved uddannelsens begyndelse — eller eventuelt ved ansøgningen — skal være i beskæftigelse og have været dette i sammenlagt 5 uger inden for de sidste 2 måneder forud for kursusets begyndelse. Tilskuddet udgør 50 pct. af den daglige godtgørelse. For den samlede godtgørelse er dog fastsat 2 maksimumsgrænser, idet den ikke kan overstige 90 pct. af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste pr. dag i vedkommende fag eller faggruppe og 100 pct. af den pågældendes hidtidige fortjeneste pr. dag.

Betingelsernes udformning har bevirket, at tillægget i vid udstrækning er ydet til personer, der er ledige ved kursusets begyndelse. På den anden side har de forhøjelser af dagpengesatserne, der er gennemført i de senere år, medført, at flertallet af deltagerne i kurserne på grund af den nævnte grænse på 90 pct. af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste pr. dag i faget kun har kunnet oppebære et tillæg, der har ligget betydeligt under 50 pct.

Efter de nu foreslåede — stærkt forenklede — regler skal godtgørelsen ydes med et beløb, der svarer til dagpengene i den arbejdsløsheds-kasse, af hvilken deltageren er eller kunne have været medlem. Man bortser således fra den inden for arbejdsløshedsunderstøttelsen gældende maksimumsgrænse på $\frac{4}{5}$ af den pågældendes hidtidige indtægt. For deltagere, der har haft kortere arbejdstid end normalt, er der dog åbnet adgang til at fastsætte regler om, at godtgørelsen kan ydes med et mindre beløb end dagpengene.

Endvidere opgives den hidtidige sondring mellem ledige og beskæftigede i relation til godtgørelsesberegningen, og der foreslås indført en regel om, at godtgørelsen for alle deltagere skal svare til deres gennemsnitlige